

Zelo rad spoznavam zanimive ljudi, predvsem tiste, ki imajo močne korenine in so vezani na zemljo, telo, naravo, glasbo.

V krogu, v mrežo . . .

GOLOBICE Prišel sem v mesto.
Hodim med golobicami
si čistijo peruti
poletavajo za zrnji
in čakajo.

Včasih sedem.
Hodim po parku pričakovanja
omamno in sladko.
Čakam, da bi kateri postal kralj
in bi poletela k meni

Ko sem šel po poti sebe
sem bil tako sam.

In s sabo ne nosim daril.

SENCE Pletejo zelene vejice, v kolobar.
Pletejo v temi
s suhimi trakovi
v krogu . . . v mrežo . . .
okoli mene
pletejo vedno za mojih hrbtom
v krogu, v mrežo
skozenj vidim, skozenj slišim
v krogu, v mrežo
vpletajo v ožji krog
v krogu, v mrežo
Sence, včasih osamljene
hladne, žejne
podajajo mi roke v rajanje
z vragom
pletejo gosto

v oklep, ki se strjuje
 mamilo življenju.
 In nekoč bom jaz pletel drugim.

KEPA Z vej pada sneg
 plaf, plaf, prši naokoli, kot megla
 ti stojiš tam in mi daješ poljub
 kot dotik, kot nežnost, topla svetloba
 v sladkem drgetu oživljajo čudovite ptice
 pordelih lic, princesa
 snežena princesa, prava princesa
 govoriva si ljubi, ljubim
 dve čisti in lepi sneženi kepi.

MEGLICE Menihi so ljudje, ki bi radi postali balončki.
 Samo Bog ima iglo . . .

Zaradi višje ljubezni je preziral ljubezen danes.
 Isti je bil naslednji dan.

Majhno plačilo — za veliko sužnost
 za žive majhnih moči
 ki s sužnji postanejo velike.

Miši dobe strihnin
 človek misel . . .
 rezultat je isti.
 Tvoj sirček je preblisk raja.

Ko škiliš in vidiš enojno
 je en vtikač izključen.
 Bog je nad tabo, v rokah drži sekiro.

In vrači celo življenje samo valijo črna jajca
 sedajo na najbolj bela
 — zato imajo oči.

In nočni ptič dela svoje telo
 nekje v Bermudskem trikotniku.

Menihi bodo uničili človeški rod
da bi Bog lahko prišel z novim . . .

Rak je življenje v življenju.
Norost je duša v duši.

TRAVNIK Naj vsak vojak, razmetan tam po polju
življenja, pride na moj klic
na klic kralja.
Sem travnik.
Naj vsaka trava valovi
kot bi jaz plesal —
travnik počesan
in naj spregovori besedo
pridi, ljubim
kot nežen poljub
tisočih trav
in naj bela golobica poleti
z njega
k tvoji
da bosta dve
beli golobici.

POT K SONCU Pot k svojemu uresničenju.

Razbil je jajčno lupino, trdo
iztrgan iz klešč
je stekel
in se tam na drugi strani
prilepil za magnet
železni človek.

In zopet bo gnil, prhnel
dokler ga ne preraste in vklene
trda lupina.